

פעולה לשבת – תזריע-מצורע

השאלות

1. **פעילות פתיחה** - היום נעשה פעילות מיוחדת שמתאימה לשבטים בוגרים. נצא להתבודדות (בשטח הסניף והחצר שלו – כמובן נדגיש הנחיות זהירות לא להתרחק ממתחם הסניף אלא למצוא פינה שקטה בתוך מתחם הסניף בלי ליווי חברים) נפתח בלספר לחניכים על רבי נחמן- מייסד חסידות ברסלב שמוכרת לכולנו- שמנעוריו היה אוהב להתבודד. ר' נחמן האמין שאפשר לשוחח עם ה' בכל מקום, בפשטות ומהלב בלי צורך בתיווך, רק צריך להיות לבד ולפתוח את הלב. היום – נרצה לראות מה עושה לנו התבודדות? כל חניך יתפוס לעצמו מקום אחר בשטח הסניף. שם הוא צריכים להיות לבד לכמה דקות (אפשר בשקט ואפשר ממש לנצל את ההזדמנות לתפילה!) ואז לחזור חזרה לחדר של השבט.

2. **לימוד ודיון**: נשאל את החניכים במליאה של כולם: איך הרגשתם להיות לבד? זה עשה לכם טוב או רע? אתם מצליחים להיות לבד ביום יום הרגיל – ללא הפלאפון וללא מסכים וחברים סביבכם? איך זה מרגיש? נשתדל לשמוע כמה שיותר חניכים בדיון על היכולת להיות לבד, ומה היא מעוררת בנו.

בפרשת השבוע של השבת הקרובה (תזריע) ושל שבת הבאה (מצורע) אנו נקרא על נגע הצרעת שהדרך לטפל בו היא בידוד חברתי. לא סתם זו היא הדרך לטפל במחלה הזו, מכיוון שצרעת היא מחלה רוחנית שמצביעה על פגם התנהגותי, ומתבטאת במישור הפיזי. כך שימי הבידוד הם זמן טוב לחשבון נפש וכך גם יש אפשרות לתקן את הסיבה שמלכתחילה הובילה את האדם להיות חולה בצרעת. כך גם כתבה על הפרשה מלכי בן ימין טפרברג (מתוך אתר מקור ראשון 29/3/22): "נגע הצרעת סימל טומאה ועל כן, האדם שנחשד בצרעת הורחק מהמחנה והוטל עליו ניתוק חברתי שנעשה בשלבים באופן הבא: ראשית, כשהכהן חשד בקיומו של נגע, הוא היה מסמנו ובעל הנגע היה נכנס להסגר במשך שבעת ימים. לאחר שהסתיימו הימים, בעל הנגע נבדק שנית על ידי הכהן ובהתאם להחלטת הכהן היה מוכרז כ"מצורע" או נכנס להסגר נוסף של שבעה ימים.

לכהן הייתה סמכות להכריז על היות האדם נגוע בצרעת, אך בזאת תמה סמכותו. הוא לא היה אחראי לטיפול במחלת הצרעת עצמה אלא על האדם החולה חלה אחריות להתבודד ולעשות חשבון נפש, בעודו נוהג מנהגי אבלות ומנתק את עצמו חברתית: "וְהָצְרִיעַ אֶשֶׁר-בוֹ הַנֶּגַע, בְּגָדָיו יִהְיוּ פְרָמִים וְרֹאשׁוֹ יִהְיֶה פְרוּעַ, וְעַל-שָׂפָם, יַעֲטֶה; וְטָמֵא טָמֵא, יִקְרָא... בְּדָד יֵשֵׁב, מִחוּץ לַמַּחֲנֶה מוֹשְׁבוֹ" (ויקרא, יג, מה-מו).

נגע הצרעת במקרא היה חיווי גופני לפגם התנהגותי. לא בכדי, אדם בעל נגע התבקש על ידי הכהן לשהות בהסגר פעמיים במשך שבעה ימים. ההסגר העניק לו את הזמן להבין מהו הפגם הנמצא אצלו, לחשוב על דרכים לתקנו ולחזור בו ממעשיו בטרם יצטרך להתאבל על מה שלא תוקן. נגע הצרעת המופיע במקרא היווה חיווי על תקלה בנפש ובהתנהגות. לו רק היו לנו חיוויים דומים גם היום."

3. סיכום:

היום אין לנו ב"ה צרעת, לפחות לא בצורה ידועה ומטופלת כמו בימי המקרא. השאלה היא מה יכול לשלוח אותנו היום לחשבון נפש באמצע החיים? לא צריך לחכות לסימן. אפשר כל יום לקחת לעצמנו כמה דקות לבד, לחשוב עם עצמנו: מה עשיתי טוב היום? מה עשיתי לא בסדר והיכן אני יכולה לתקן את עצמי מעט, כדי שאהיה יותר טובה מחר?

קשה לקחת את הפסק זמן הזה, בטח היום בתקופה שהמסכים מלווים אותנו מרגע שאנחנו קמים ועד שהולכים לישון, אבל אם נניח את הפלאפון בצד וננסה להיות קצת 'בהתבודדות' נוכל להיות קרובים יותר לעצמנו, לתיקון שלנו, וממילא גם נתקרב יותר לקב"ה.

שנזכה! שבת שלום מחדר השאלות!